

פרק ז

שנפלה מאיגרא כו': לעיל ח"א פכ"ד.
וכמ"ש וישוב: ישעי' נה' ז'.
מעשה אנוש ותחבולותיו: ע"ד לשון תפלת מוסף דר"ה¹ ?
וכמ"ש מלך: שה"ש ז' ו'.
בריהמי מוחא: תיקוני זהר תיקון ו'² וסוף תיקוני זהר תיקון ו'³.
וזמן המסוגל: עיין לקמן פ"י.
וז"ש שם: בתיקון חצות. והוא פסוק באיכה ה' טז'.
בפרקי היכלות:
כמ"ש הרמ"ק ז"ל:
אשר כל חיותה כו': עיין לעיל ח"א פכ"ט.
כמ"ש אם: עובדי' א' ד'. לעיל ח"א פכ"ז.
נבזה בעיניו נמאם: לשון הכתוב – תילים טו' ד'.
וכמ"ש בזה"ק: עיין זח"ג ה, א. ועיין לעיל ח"א פי"ז⁴.
ע"פ זבחי: תילים נא' יט'.
כי כל קרבן כו': להעיר ג"כ מזח"ג קי, ב⁵.
וזהו רוח: לעיל ח"א פכ"ט.
בדורותינו אלה כו': עיין לעיל פ"ג.
כמאמר רז"ל: עיין לעיל ח"א פ"א.

(1) ושם: "מעשה איש .. מחשבות אדם ותחבולותיו".

(2) כא, ב.

(3) קמד, ב.

(4) בפ"ז: "ע"ש פ' פנחס ד' ר"מ ופ' ויקרא ד' ח' וד' ה' ע"א ובפ' הרמ"ז שם". ובהערה ד"ה ד' ה' ע"א (לעיל ע' קטז): "מסומן מסיפ' לרישי'. לדייק בזהר ורמ"ז הטעם ע"ז".
ואולי מה שמציינ רבינו כאן לזח"ג ה, א – הוא בעיקר בשייכות להמשך הענין "כי כל קרבן .. הוא לשם הוי' וכו'" ("קרבן לה' .. לה' הוא ולא לאלקים, לה' אנו צריכין לאתערא רחמי ולא לאלקים, רחמי בעינן ולא דינא .. אבל הא כתיב זבחי אלקים רוח נשברה .. קרבן אלקים לא כתיב אלא זבחי אלקים וכו'").

(5) ושם: "ובג"ד זובח לאלקים יחרם וגו' צריכין ישראל לשתפא לה' וכו'".

ע"פ ולבי: תילים קט' כב'.

כנ"ל וגרם לעקור: כן הוא (ולא כבדפוסים שלפנינו: "וגם [גרם] לעקור")
בהעתק הגהת הצ"צ.⁶

ונעשית כו': לעיל ח"א פכ"ט.

וזהו שאמרו רז"ל: ברכות יח, ב.

מ"ש לא: תילים קטו' יז'.

כלועג לרש: להעיר מברכות יח, א⁷. משלי יז' ה'.

אלא הכוונה: להעיר מזח"ג רפז, ב⁸.

כנודע: .

שהוא הוצאת ז"ל: כנ"ל פ"א.

דקים כנ"ל: פ"ה.

ואפי' בכפילת: אולי י"ל בפירוש תיבת "ואפי'" – דקס"ד דבכפילת
חטא אחד, הרי מפעם הג' [כיון דעבר ושנה כהיתר נעשה לו] – ע"ד
מ"ש בשו"ת חוט השני סי' מז'¹⁰] או מפעם הד' ואילך [כיון שב"זימנא
תליתאי אתפשט ההוא כתמא מסטרא דא לסטרא דא" – עיין לעיל פ"ג] אינו
מוסיף כ"כ בההעלם ומחיצה.

כמ"ש מחיתי: ישעי' מד' כב'.

המבדילים: אולי צ"ל המבדילות? ואולי מדייק "המבדילים" – כלשון
הכתוב "עונותיכם היו מבדילים"¹¹.

לארץ ולדרים עלי': נוסח ברכת יוצר אור.

קלות כו' בעקביו: רש"י דברים ז' יב'. והוא מתנחומא.

אור השמש בחלון: אולי תפס דוגמא זו כדי לרמז על המשל להשראת

6) ב"קיצורים והערות לספר התניא" ע' לט. וכן תוקן גם ב"לוח התיקון".

7) ושם: "לא יהלך אדם בבית הקברות ותפילין בראשו וספר תורה בזרועו וקורא, ואם
עושה כן עובר משום לועג לרש". וראה גם הערת רבינו ב"שיעורים בספר התניא" ע' 989.

8) ושם: "לא המתים יהללו יה .. אינון דאקרון מתים".

9) יומא פו, ב.

10) ושם: "למדנו מזה שיעיקר החטא הוא בשני פעמים הראשונים ואח"כ נעשית לו
כהיתר גמור נמצא שדומה קצת לשוגג ואינו ראוי להחמיר עליו על כל שאר פעמים כמו
על השני פעמים הראשונים".

11) כ"ה גם ב"הערות ותיקונים בדא"פ".

מ"מ, הגהות והערות קצרות – עם פענוחים עג

השכינה מאור השמש הנכנס בחלונות רבים כו' שבסנהדרין לט, א – הובא לעיל ספ"ה.

כמו העלמת כו': כתובות סח, א.

כמ"ש השמר: דברים טו' ט'.

והמספר בגנות חבריו: ע"ד לשון חז"ל – ערכין טז, א¹².

השקולה: ערכין טו, ב.

וכל הכועס: לשון היד הל' דעות פ"ב ה"ג. זח"ג קעט, א – בשם מארי מתניתין¹³. זח"א כז, ב. ועיין ג"כ שבת קה, ב¹⁴.

"עי' שבת קה, ב, ועי' ברע"מ ח"ג קעט רע"א, ועי' באור עולם שבס' ראשית חכמה פט"ו, וע' זח"א כז, ב, ובת"ז תנ"ו בתחילתו, ובמדרש הנעלם בז"ח פ' נח" – הגהת הצ"צ¹⁵.

גסות הרוח: סוטה ד, ב.

וכהנה רבות בגמרא: לעיין יד הל' תשובה פ"ג¹⁶.

כמארוז"ל ויתר: עיין לעיל פ"א.

שעפ"י הסוד: עיין בזה .

ה"א וכו': "וכו" – צ"ע הכוונה בזה¹⁷.

[הפירוש ע"פ דא"ח ד"אם פגמתי": לקו"ת ד' נט, א, ד' סד, ד, ד"ה ולקחתם – ביום השמיני עצרת רס"ה¹⁸,

12) ושם: "אל יספר אדם בטובתו של חברו שמתוך טובתו בא לידי גנותו".

13) ולכן קודם להציון לזח"א.

14) ושם: "המקרה בגדיו בחמתו... יהא בעיניך כעובד ע"ז, שכך אומנתו של יצה"ר היום אומר לו עשה כך... עד שאומר לו עבוד ע"ז".

15) ב"קיצורים והערות לספר התניא" ע' לט. ובהערות רבינו (שם ריש ע' קמט): "עייג"כ זח"ג רל"ד ב. פיה"מ אבות פ"ב מ"ו. רמב"ם הל' דעות פ"ב ה"ג".

16) ראה הלכה י"ד: "יש עבירות קלות מאלו ואעפ"כ אמרו חכמים שהרגיל בהן אין לו חלק לעוה"ב".

17) ראה גם "הערות ותיקונים בדא"פ": "צ"ע למה מרמז".

18) סה"מ תרס"ה ע' ל ואילך.